

[Socialministeren.]

— det tyder paa stor Sagkundskab og grundig Undersøgelse af Sagen —

„— det er vi maaske ikke —, men jeg tror, at vor Stilling er ganske godt i Kæden med Hensyn til at vedtage Konventioner.“

Jeg oplyste derefter det ærede Medlem om, at han var bunduvidende paa dette Omraade, og han tav som i andre Tilfælde, hvor han faar lignende Oplysninger. Ikke destomindre lader det højtærede Venstreparti nu, som om de er med i Arbejdet, medens de i Virkeligheden saboterer det. Den ærede Ordfører Hr. Christmas Møller udtalte under samme Forhandling Sp. 129:

„Vi er ikke uenige i, at der er et betydeligt Misforhold mellem vedtagne og ratificerede Konventioner, og vi kan ogsaa være af den Opfattelse, at det for hele det internationale Samarbejdes Skyld er forstandigt, at dette Misforhold ophæves.“

Tør jeg ende med den Forespørgsel til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, hvorfor det konservative Folkeparti har skiftet Opfattelse paa det sidste Punkt, navnlig under Hensyn til, at den ærede Ordfører Hr. Drachmann allerede for 5 Aar siden efter at have faaet de Oplysninger, jeg har givet nu, lovede en velvillig Behandling i Udvalget.

Ole Bjørn Kraft: Den højtærede Socialminister vilde i den Tale, han holdt nu, gerne give Indtryk af, at Danmark paa dette Omraade indtog en Fukseplads mellem Staterne, gennem den Statistik, som Ministeren fremlagde med Hensyn til det Antal Konventioner, som Danmark havde ratificeret. Jeg maa sige, at jeg synes ikke, det er det centrale i det Spørgsmaal, vi i Øjeblikket behandler. Den centrale maa dog være, om Danmark med Hensyn til den Konvention, som der her er Tale om, indtager en Særplads, saaledes at man har Lov til at sige, at et Flertal af Stater er ivrige for Gennemførelsen af denne Konvention, der allerede har været til Behandling i saa mange Aar, og det vil man jo vide ikke er Tilfældet. Ifølge de Oplysninger, som er vedføjet Forslaget, er der 19 Stater, som har ratificeret Konventionen, men som den højtærede Socialminister ved, er der jo Tale om nogle og halvtreds Stater, og derfor har man altsaa Lov til at sige, at et stort Flertal af Stater i Virkeligheden overfor dette Spørgsmaal indtager den samme af-

ventende Holdning, som Danmark hidtil har indtaget.

Jeg forstod ikke de Bemærkninger, den højtærede Socialminister fremsatte med Hensyn til Arbejdsgiverforeningernes Indflydelse paa Ratifikation af Konventioner. Saa vidt mig bekendt, er det hverken i Norge, Sverige eller Danmark Arbejdsgiverforeningen, der afgør, om en Konvention skal ratificeres eller ikke skal ratificeres af den paagældende Stat, og naar Norges og Sveriges Rigsdage hidtil ikke har vedtaget Ratifikation af disse Konventioner, er der utvivlsomt gode Grunde derfor.

Den højtærede Socialminister gentog en Række af de Udtalelser, ogsaa enkelte af de Vittigheder, som den højtærede Minister anvendte ved Forslagets Behandling i Landstinget forrige Aar. Jeg vil sige til den højtærede Socialminister, at de bliver ikke bedre ved Gentagelsen.

Socialministeren (Steincke): Til den sidste Bemærkning vil jeg blot sige, at man i Landstinget selvfølgelig ikke siger Vittigheder, saa allerede på den Grund kan jeg ikke have gentaget dem.

Endvidere udtalte det ærede Medlem, at det centrale i dette Forhold maatte dog være, om Danmark med Hensyn til *denne* Konvention indtog en Fukseplads. Ja, det véd jeg ikke. Omtrent ligeegyldigt hvilke Konventioner der har været fremsat Forslag om at ratificere, saa har det været umuligt at faa den danske Rigsdag til at gaa med dertil, og derfor er vi kommet til at indtage den Fukseplads, der er Tale om. Men maa jeg med Hensyn til *denne* Konvention oplyse — jeg har sagt det før, det er ingen Vittighed, men jeg gentager det alligevel —, at da denne Regering traadte til, og jeg saa, hvorledes Stillingen med Hensyn til Arbejdskonventionerne var, og hvor meningsløst langt nede paa Stigen Danmark stod, henvendte jeg mig bl. a. til Arbejdsgiverforeningens Formand, der sammen med Næstformanden havde en Forhandling med mig om, hvilke Konventioner man fra den Side mente at kunne gaa med til. Der blev nævnt 3 Konventioner, derunder disse 2, medens man modsatte sig Konventionen om 8 Timers Arbejdsdagen. Dette er officielt, og det er rigtigt, og det er aldrig nogen Sinde blevet benægtet. Jeg fremsatte derfor Forslag om Ratifikation af *disse* Konventioner for ikke at fremkomme med Stridsstof og for at faa Danmark lidt højere op i Rækken. Jeg véd ikke, om det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft til-